

Intervju med Isabel Minhós Martins och Bernardo P. Carvalho

Text: Vidar Bjarup, 10 år

Klass 4, Uggleskolan, Södra Sandby

Isabel Minhós Martins och Bernardo P. Carvalho kommer från Portugal. De blev kompisar när de gick i skolan och tillsammans med några andra vänner startade de sen ett förlag. Jag och min kompis Theo har också ett eget förlag ihop där vi skriver och illustrerar våra egna böcker, så vi tyckte att det skulle vara jättekul att få prata med Bernardo och Isabel om hur de jobbar.

Vi träffade dem på AF-borgen under Litteralund och de var jättesnälla. När vi visade dem några utav våra egna böcker började de nästan intervjua oss istället och gav oss en massa tips om hur vi kan göra i framtiden.

Vidar: Hur gamla var ni när ni började skriva?

Isabel: När jag var en sex, sju år gammal började skriva små berättelser, som jag hade i mina skrivblock. När jag sedan blev äldre utbildade jag mig som konstnär och började jobba på ett företag där jag fick skriva texter för barn till muséer. Senare startade Bernardo och jag och ett par andra kompisar ett eget förlag och 2004 kom vår första bok.

Theo: Varför började du skriva böcker?

Isabel: Jag tror att det är för att jag älskar att läsa och därför vill jag kunna ge den glädjen vidare till andra människor.

Vidar: Varför började ni skriva tillsammans?

Bernardo: Isabel och jag har varit kompisar jättelänge. Vi träffades när vi gick i skolan. Isabel har alltid älskat böcker, speciellt bilderböcker, men hon tyckte inte att det fanns tillräckligt många som var riktigt bra, så hon sa till mig: "Vet du, jag tror att vi skulle kunna göra bättre böcker än så här". Så vi testade att skriva vår egen bok. Egentligen var vi jätterädda att ingen skulle tycka om den, men det gick bra.

Theo: Vilka ställen tycker du om att skriva om i dina berättelser?

Isabel: Jag skriver ju inga äventyrsberättelser, utan jag koncentrerar mig mer på saker runt omkring oss.

Bernardo: Ibland tror folk att för att skriva en bok måste man skriva om fantastiska saker som prinsar och drakar och äventyr. Men vi tror på att det går att skriva väldigt bra och spännande berättelser om sådant som går att känna igen, som våra trädgårdar, våra vänner och familjer.

Vidar: Ni jobbar ju tillsammans – skulle ni kunna berätta lite om hur ni gör när ni får en idé till en ny historia?

Isabel: Det viktigaste är att tänka igenom en ny idé. Den kan verka jättebra precis när man får den, men sedan vill man kanske gå runt och grubbla på den ett tag, för att se om den håller och om den går att jobba vidare med. Om den verkar bra efter en vecka så där, så kan man sätta ner den på papper. Skriva eller rita ner vad man tänker. Och då upptänker man ibland att det som verkade okej i huvudet, inte funkar så bra på papper. Men om idén fortfarande verkar bra, skriver jag texten. När jag skriver, tänker jag hela tiden på hur många sidor boken ska ha och vad som ska stå på de olika sidorna, för i bilderböcker som är det vi gör, finns det inte så mycket plats för texten. När jag sedan skrivit ner vad jag tänker, visar jag det för Bernardo. Vi pratar igenom det och kollar om han tror att det är något som skulle kunna funka. För ibland är det en historia som kanske inte passar till en bilderbok, utan mer till en vanlig bok. Tycker han också att det verkar bra kör vi.

Theo: När ni får se er bok utgiven, ser den då ut som ni förväntade er?

Bernardo: Jag brukar alltid tycka att det är lite jobbigt, för när boken väl är ute får jag alltid lite blandade känslor. Jag koncentrerar mig alltid på små misstag som jag gjort i bilderna, men efter ett par månader brukar jag kunna ta till mig böckerna igen och tänka att ”okej, det är inte så illa.”

Vidar: Theo och jag har ett förlag tillsammans där vi skriver egna böcker. Ni som har startat ett riktigt förlag, hur tänkte ni när ni började?

Isabel: Många förlag vill bara växa och bli större för att kunna tjäna mer pengar, men det är inte vårt huvudsakliga mål. Vi behöver så klart ha pengar för att kunna klara oss, det måste alla, men för oss är det viktigare att få behålla vår frihet. Vi vill kunna ha tid att kunna gå runt och tänka ut böcker och bara leva våra liv med våra familjer och vänner. Så på så sätt är vårt förlag lite annorlunda, för det är litet och alla som jobbar

där är kompisar. Men för att kunna ha det så, måste vi ju så klart sälja böcker, så det gäller hela tiden att balansera de sakerna mot varandra.

Bernardo: Om man har ett stort förlag får man också ansvar för en massa människor som man måste ta hand om och då har man inte lika mycket tid att skriva.

Vidar: Har ni några tips till oss unga författare?

Isabel: Det viktigaste är att läsa mycket. Det finns många författare som inte läser mycket och det märks i deras böcker. Det är viktigt att ha en bra grund och att känna till många olika författare. Det hjälper en att hitta min sin egen röst.

Bernardo: Samma sak gäller bilderna. Man ska inte försöka likna någon annan, utan lita på sin egen stil.

Isabel: En annan viktig sak att komma ihåg är att ha en stor fest varenda gång man har skrivit klart en bok!